

משנה - מעילה

• [פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#) • [פרק ה](#) • [פרק ו](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ה

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#)

פרק ו

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק א - משנה א

קדשי קדשים [א] ששחטן בדרום, מועלים בהן. שחטן בדרום וקבל דמן בצפון, בצפון וקבל דמן בדרום, שחטן ביום וזרק בלילה, בלילה וזרק ביום, או ששחטן חוץ לזמנו וחוץ למקומו [ו], מועלין בהן. כלל אמר רבי יהושע, כל שהיה לה שעת התר לפהגנים, אין מועלין בה. ושלא היה לה שעת התר לפהגנים, מועלין בה. איזו היא שהיה לה שעת התר לפהגנים. שלנה, ושינטמאה, ושיצאה. איזו היא שלא היה לה שעת התר לפהגנים. ששחטה חוץ לזמנה, חוץ למקומה [ז], ושקבלו פסולין [ח] וזרקו את דמה:

פרק א - משנה ב

בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים, רבי אליעזר אומר, מועלין בו, ואין חיבין עליו משום פגול, נותר וטמא. רבי עקיבא אומר, אין מועלין בו, אבל חיבין עליו משום פגול, נותר וטמא. אמר רבי עקיבא, והרי המפריש חטאת ואבדה, והפריש אחרת תחתייה, ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתייהן עומדות, לא כשם שדמה פוטר את בשרה, כך הוא פוטר את בשר חבתה. ואם פטר דמה את בשר חבתה מן המעילה, דין הוא שיפטר את שיפטר את בשרה:

פרק א - משנה ג

אמורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים, רבי אליעזר אומר, אין מועלין בהן, ואין חיבין עליהן משום פגול נותר וטמא. רבי עקיבא אומר, מועלין בהן, וחיבין [ט] עליהן משום פגול, נותר וטמא:

פרק א - משנה ד

מעשה דמים בקדשי קדשים, להקל ולהחמיר. ובקדשים קלים, פלן להחמיר. כיצד. קדשי קדשים לפני זריקת דמים, מועליו באמוריו ובבשר. לאחר זריקת דמים, מועלים באמורים ואין מועליו בבשר. על זה ועל זה, חיבין משום פגול, נותר וטמא. ובקדשים קלים פלן להחמיר. כיצד. קדשים קלים לפני זריקת דמים, אין מועליו לא באמוריו ולא בבשר. לאחר זריקת דמים, מועליו באמוריו ואין מועליו בבשר [ז]. על זה ועל זה, חיבין משום פגול, נותר וטמא. נמצא מעשה דמים בקדשי קדשים, להקל ולהחמיר. ובקדשים קלים, פלו להחמיר:

פרק ב

פרק ב - משנה א

חטאת העוף [א], מועליו בה משקה קדשה [ב]. נמלקה, הכשרה [ג] להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים ובלינה [ד]. הנה דמה, חיבין עליה משום פגול, נותר וטמא, ואין בה מעילה [ה]:

פרק ב - משנה ב

עולת העוף, מועליו בה משקה קדשה. נמלקה, הכשרה להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים ובלינה. מצה דמה, חיבין עליה משום פגול, נותר וטמא. ומועליו בה עד שתצא לבית הדשן:

פרק ב - משנה ג

פְּרִים הַנִּשְׂרָפִין וְשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִין, מוֹעֲלִין בָּהֶן מִשְׁהֻקְדָּשׁוֹ. נִשְׁחָטוּ, הִכְשָׁרוּ לְהַפְסֵל בְּטָבוֹל יוֹם וּבִמְחֹסֶר כְּפוּרִים וּבְלֵינָה. הִזָּה דָּמֹן, חִיבִין עָלֵיהֶן מִשּׁוּם פְּגוּל, נוֹתֵר וְטָמֵא. וּמוֹעֲלִין בָּהֶן בְּבֵית הַדָּשָׁן עַד שְׂיִתָּד [ח] הַבָּשָׂר:

פרק ב - משנה ד

הַעוֹלָה, מוֹעֲלִין בָּהּ מִשְׁהֻקְדָּשָׁה. נִשְׁחָטָה, הִכְשָׁרָה לְהַפְסֵל בְּטָבוֹל יוֹם וּבִמְחֹסֶר כְּפוּרִים וּבְלֵינָה. נִזְרַק דָּמָהּ, חִיבִין עָלֶיהָ מִשּׁוּם פְּגוּל, נוֹתֵר וְטָמֵא. וְאִין מוֹעֲלִין בְּעוֹרָהּ, אֲבָל מוֹעֲלִין בַּבָּשָׂר עַד שְׂיִצָּא [י] לְבֵית הַדָּשָׁן:

פרק ב - משנה ה

חֲטָאת וְאֶשֶׁם וְזִבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר, מוֹעֲלִין בָּהֶן מִשְׁהֻקְדָּשׁוֹ. נִשְׁחָטוּ, הִכְשָׁרוּ לְהַפְסֵל בְּטָבוֹל יוֹם וּבִמְחֹסֶר כְּפוּרִים וּבְלֵינָה. נִזְרַק דָּמֹן, חִיבִין עָלֵיהֶם מִשּׁוּם פְּגוּל, נוֹתֵר וְטָמֵא. אִין מוֹעֲלִין בַּבָּשָׂר, אֲבָל מוֹעֲלִין בְּאִמּוּרִים עַד שְׂיִצָּאוּ לְבֵית הַדָּשָׁן:

פרק ב - משנה ו

שְׁתֵּי הַלֶּחֶם, מוֹעֲלִין בָּהֶן מִשְׁהֻקְדָּשׁוֹ. קָרְמוּ בַתְּנוּר, הִכְשָׁרוּ לְהַפְסֵל בְּטָבוֹל יוֹם וּבִמְחֹסֶר כְּפוּרִים וְלִשְׁחַט עָלֵיהֶם אֶת הַזֵּבַח [יג]. נִזְרַק דָּמֹן שֶׁל כֶּבֶשִׂים, חִיבִין עָלֵיהֶן מִשּׁוּם פְּגוּל, נוֹתֵר וְטָמֵא, וְאִין בָּהֶן מְעִילָה [יד]:

פרק ב - משנה ז

לַחֵם הַפָּנִים, מוֹעֲלִין בּוֹ מִשֶּׁהִקְדָּשׁ. קָרַם בְּתַנּוּר, הִכְשֵׁר לְהַפְסֵל בְּטָבוּל יוֹם
וּבְמַחְסֵר כְּפוּרִים, וְלַהֲסַדֵּר עַל גְּבִי הַשֵּׁלְחָן. קָרְבוֹ הַבְּזִיכִין, חֲזִבִין עָלָיו
מִשׁוּם פָּגוּל {טו}, נוֹתֵר וְטָמֵא, וְאִין בְּהֵן מְעִילָה:

פרק ב - משנה ח

הַמְנַחוֹת, מוֹעֲלִין בְּהֵן מִשֶּׁהִקְדָּשׁוֹ. קָדְשׁוֹ בְּכָלִי, הִכְשֵׁרוּ לַפֶּסֶל בְּטָבוּל יוֹם
וּבְמַחְסֵר כְּפוּרִים וּבְלִינָה. קָרַב הַקֶּמֶץ, חֲזִבִין עָלָיו מִשׁוּם פָּגוּל, נוֹתֵר וְטָמֵא.
וְאִין מוֹעֲלִין בְּשָׂרִים, אָבַל מוֹעֲלִים בְּקֶמֶץ עַד שֶׁיֵּצֵא לְבַיִת הַדָּשָׁן:

פרק ב - משנה ט

הַקֶּמֶץ, וְהַלְבוּנָה, וְהַקְטָרֶת, וּמְנַחוֹת כְּהֻנִים, וּמְנַחַת כְּהֵן מְשִׁיחַ, וּמְנַחַת
נֶסְכִין, מוֹעֲלִין בְּהֵן מִשֶּׁהִקְדָּשׁוֹ. קָדְשׁוֹ בְּכָלִי {טז}, הִכְשֵׁרוּ לַפֶּסֶל בְּטָבוּל יוֹם
וּבְמַחְסֵר כְּפוּרִים וּבְלִינָה, וְחֲזִבִין עָלֵיהֶן מִשׁוּם נוֹתֵר וּמִשׁוּם טָמֵא, וּפָגוּל
אִין בְּהֵן. זֶה הַכֶּלֶל, כֹּל שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִתִּירִין, אִין חֲזִבִין עָלָיו מִשׁוּם פָּגוּל, נוֹתֵר
וְטָמֵא, עַד שֶׁיִּקְרְבוּ מִתִּירָיו. וְכֹל שֶׁאִין לוֹ מִתִּירִין, כִּינּוֹן שֶׁקָדְשׁ בְּכָלִי, חֲזִבִין
עָלָיו מִשׁוּם נוֹתֵר וּמִשׁוּם טָמֵא, וּפָגוּל אִין בּוֹ:

פרק ג

פרק ג - משנה א

וְלֹד חֲטָאת וּתְמוּנַת חֲטָאת וְחֲטָאת שְׁמִתּוֹ בְּעֵלְיָהּ, גְּמוּלוֹ. שְׁעֵבֶרָה שְׁנֵתָהּ, וְשִׂאבְדָּה וְשִׁנְמִצָּאת בְּעֵלֵת מוֹם, אִם מִשְׁכַּפְרוֹ הַבְּעָלִים, תְּמוּנָה, וְאֵינָה עוֹשֶׂה תְּמוּנָה, וְלֹא נֶהְנִים, וְלֹא מוֹעֵלִין. וְאִם עַד שֶׁלֹּא כָּפְרוּ הַבְּעָלִים, תִּרְעָה עַד שֶׁתִּסְתָּאֵב, וְתִמְכַּר, וְיָבִיא בְּדָמֶיהָ אַחֲרַת, וְעוֹשֶׂה תְּמוּנָה, וּמוֹעֵלִים בָּהּ:

פרק ג - משנה ב

הַמִּפְרִישׁ מְעוֹת לְנִזְרוֹתָיו, לֹא נֶהְנִין **ג** וְלֹא מוֹעֵלִין, מִפְּנֵי שֶׁהוּא רְאוּיִין לְבֹא כָּלן שְׁלָמִים. מֵת, הָיוּ סְתוּמִים, יִפְּלוּ לְנֹדְבָה **ה**. הָיוּ מִפְּרָשִׁים, דָּמֵי חֲטָאת יִלְכוּ לָיִם הַמַּלְחָה, לֹא נֶהְנִים וְלֹא מוֹעֵלִין בָּהֶן. דָּמֵי עוֹלָה, יָבִיאוּ עוֹלָה וּמוֹעֵלִין בָּהֶן. וּדְמֵי שְׁלָמִים, יָבִיאוּ שְׁלָמִים, וְנֶאֱכָלִים לְיוֹם אֶחָד, וְאֵינָן סְעוּנִין לָחֵם:

פרק ג - משנה ג

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, הַדָּם, קַל בְּתַחֲלָתוֹ וְחִמּוֹר בְּסוּפוֹ, וְהַנִּסְכִּים, חִמּוֹר בְּתַחֲלָתוֹ וְקַל בְּסוּפוֹ. הַדָּם, בְּתַחֲלָה אֵין מוֹעֵלִים בּוֹ. יֵצֵא לְנַחַל קְדָרוֹן, מוֹעֵלִים בּוֹ. הַנִּסְכִּים, בְּתַחֲלָה מוֹעֵלִים בָּהֶן. יֵצֵאוּ לְשִׁיתֵינוּ, אֵין מוֹעֵלִים בָּהֶם:

פרק ג - משנה ד

דָּשׁוּן מִזֶּבֶחַ הַפְּנִימִי וְהַמְּנוּרָה, לֹא נֶהְנִין וְלֹא מוֹעֵלִין. הַמִּקְדִּישׁ דָּשׁוּן בְּתַחֲלָה, מוֹעֵלִים בּוֹ. תּוֹרִים שֶׁלֹּא הִגִּיעַ זְמַנּוֹ, וּבְנֵי יוֹנָה שְׁעֵבֶר זְמַנּוֹ, לֹא נֶהְנִים וְלֹא מוֹעֵלִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, תּוֹרִין שֶׁלֹּא הִגִּיעַ זְמַנּוֹ, מוֹעֵלִין בָּהֶן. וּבְנֵי יוֹנָה שְׁעֵבֶר זְמַנּוֹ, לֹא נֶהְנִין וְלֹא מוֹעֵלִין:

פרק ג - משנה ה

חלב המקדשין וביצי תורין, לא נהנין ולא מועלים. בפה דברים אמורים, בקדשי מזבח. אבל בקדשי בדק הבית, הקדיש תרנגולת, מועלין בה ובביצתה. חמור, מועלין בה ובחלבה:

פרק ג - משנה ו

כל הראוי למזבח ולא לבדק הבית, לבדק הבית ולא למזבח, לא למזבח ולא לבדק הבית, מועלין בו. כיצד, הקדיש בור מלא מים, אשפה מלאה זבל, שובך מלא יונים, אילן מלא פרות, שדה מלאה עשבים, מועלין בהם **[כ]** ובמה שבתוכן. אבל אם הקדיש בור ואחר כך נתמלא מים, אשפה ואחר כך נתמלאה זבל, שובך ואחר כך נתמלא יונים, אילן ואחר כך נתמלא פרות, שדה ואחר כך נתמלאה עשבים, מועלין בהן, ואין מועלין במה שבתוכן, דברי רבי יהודה. ורבי שמעון אומר, המקדיש שדה ואילן, מועלין בהם ובגדוניהם, מפני שהן גדולי הקדש. ולד מע שרת לא יינק מן המעשרת. ואחרים מתנדבים כן. ולד מקדשין לא יינק מן המקדשין. ואחרים מתנדבים כן. הפועלים לא יאכלו מגרוגרות של הקדש **[כה]**. וכן פרה לא תאכל מפרשיני הקדש:

פרק ג - משנה ז

שרשי אילן של הדיוט באין בשל הקדש ושל הקדש באין בשל הדיוט, לא נהנין ולא מועלין. המעין שהוא יוצא מתוך שדה הקדש, לא נהנין ולא מועלין. יצא חוץ לשדה, נהנין ממנו. המים שבכד של זהב, לא נהנין ולא מועלין. נתנו בצלוחית, מועלין בהם. ערבה, לא נהנין ולא מועלין. רבי אלעזר ברבי צדוק אומר, נותנין היו ממנה זקנים **[כח]** בלולביהם:

פרק ג - משנה ח

קוּ שְׁפָרַאשׁ הָאֵילָן שֶׁל הַקֹּדֶשׁ, לֹא נִהְנֵין וְלֹא מוֹעֲלִין. שְׁבָאֲשֶׁרָה, יִתִּיז בְּקִנְהָ. הַמְקֻדָּשׁ אֶת הַחֶרֶשׁ, מוֹעֲלִין בְּכֻלּוֹ. הַגִּזְבָּרִים שֶׁלְקָחוּ אֶת הָעֵצִים, מוֹעֲלִין בְּעֵצִים, וְאִין מוֹעֲלִין לֹא **{לג}** בְּשִׁפּוּי וְלֹא בְּנוֹיָה:

פרק ד

פרק ד - משנה א

קֻדְשֵׁי הַמִּזְבֵּחַ מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה לְמַעֲיֵלָה, וְלַחֲיֵב עֲלֵיהֶן מְשׁוּם פְּגוּל, נוֹתֵר וְטָמֵא. קֻדְשֵׁי בְּדֻק הַבַּיִת מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה. קֻדְשֵׁי הַמִּזְבֵּחַ וְקֻדְשֵׁי בְּדֻק הַבַּיִת מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה לְמַעֲיֵלָה:

פרק ד - משנה ב

חֲמִשָּׁה דְּבָרִים בְּעוֹלָה מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה. הַבֶּשֶׂר, וְהַחֶלֶב, וְהַסֵּלֶת, וְהַיַּיִן, וְהַשֶּׁמֶן. וְשֵׁשׁ בְּתוֹדָה. הַבֶּשֶׂר, וְהַחֶלֶב, וְהַסֵּלֶת, וְהַיַּיִן, וְהַשֶּׁמֶן, וְהַלֶּחֶם. הַתְּרוּמָה, וְתְרוּמַת מַעֲשֵׂר, וְתְרוּמַת מַעֲשֵׂר שֶׁל דְּמָאֵי, הַחֶלֶה, וְהַבְּפוּרִים, מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה לְאַסֵּר וְלַחֲיֵב עֲלֵיהֶן אֶת הַחֹמֶשׁ:

פרק ד - משנה ג

כָּל הַפְּגוּלִין מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה. כָּל הַנּוֹתְרִין מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה. כָּל הַנְּבֵלוֹת מִצְטָרְפוֹת זוֹ עִם זוֹ. כָּל הַשְּׂרָצִים מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה. דָּם הַשְּׂרָץ וּבָשָׂרוֹ מִצְטָרְפִין. כָּלֵל אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, כָּל שְׂטֵמָאָתוֹ וְשַׁעֲוֵרוֹ שְׂוִין, מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה. טֵמְאָתוֹ וְלֹא שַׁעֲוֵרוֹ, שַׁעֲוֵרוֹ וְלֹא טֵמְאָתוֹ, לֹא טֵמְאָתוֹ וְלֹא שַׁעֲוֵרוֹ, אֵין מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה:

פרק ד - משנה ד

הַפְּגוּל וְהַנּוֹתֵר אֵין מִצְטָרְפִין {ו} זֶה עִם זֶה, מִפְּנֵי שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁמוֹת {ז}. הַשְּׂרָץ וְהַנְּבֵלָה, וְכֵן הַנְּבֵלָה וּבָשָׂר הַמֵּת, אֵין מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה לְטֵמְאָה אֲפֵלוּ כִּקְלֵ שְׂבִשְׁנֵיהֶם. הָאֵכֶל שֶׁנִּטְמָא בְּאֵב הַטֵּמְאָה וְשֶׁנִּטְמָא בְּוֹלֵד הַטֵּמְאָה, מִצְטָרְפִין {ח} זֶה עִם זֶה לְטֵמְאָה כִּקְלֵ שְׂבִשְׁנֵיהֶם:

פרק ד - משנה ה

כָּל הָאֲכָלִין מִצְטָרְפִין, לְפָסוּל אֶת הַגְּוִיָּה בְּכַחְצֵי פָּרֶס, בְּמִזוֹן שְׁתֵּי סַעֲדוֹת לְעָרוֹב, בְּכַפִּיצָה לְטֵמְאָה טֵמְאָת אֲכָלִין, בְּכַנְרֹגְגֶרֶת לְהוֹצֵאת שַׁבֵּת, בְּכַפּוֹתֶבֶת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. כָּל הַמְּשֻׁקִּין {י} מִצְטָרְפִין, לְפָסוּל אֶת הַגְּוִיָּה בְּרַבִּיעֵית, וּבְמֵלֵא {יא} לְגִמְיוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים:

פרק ד - משנה ו

הָעֶרְלָה וְכֵלְאֵי הַפָּרֶס מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אֵינֶן מִצְטָרְפִין. הַבְּגָד וְהַשֶּׁק, הַשֶּׁק וְהָעוֹר, הָעוֹר וְהַמִּפָּץ, מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, מִפְּנֵי שֶׁהוּ רְאוּיִן לְטֵמְאָה מוֹשָׁב:

פרק ה

ה

פרק ה - משנה א

הַנְּהַנֶּה שְׂוֵה פְּרוּטָה מִן הַהֶקְדָּשׁ, אִף עַל פִּי שְׂלֵא פָּגַם, מְעַל, דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, כָּל דְּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ פָּגַם, לֹא מְעַל עַד שְׂיִפְגֹּם {א}. וְכָל דְּבָר שֶׁאֵין בּוֹ פָּגַם, כִּיּוֹן שֶׁנֶּהֱנָה, מְעַל. כִּי־צַד. נִתְּנָה קִטְלָא {ב} בְּצוֹאָרָה, טִבְעַת בְּיָדָהּ, שְׁתַּתָּה בְּכוֹס שֶׁל זָהָב, כִּיּוֹן שֶׁנֶּהֱנִית, מְעַלָּה. לְבֶשׂ בְּחִלּוּק, כֶּסֶף בְּטִלְיָת, בְּקַע בְּקֶרֶדֶם, לֹא מְעַל עַד שְׂיִפְגֹּם. תִּלְשׁ מִן הַחֲטָאת כֶּשֶׁהִיא חִיָּה, לֹא מְעַל עַד שְׂיִפְגֹּם. כֶּשֶׁהִיא מֵתָה, כִּיּוֹן שֶׁנֶּהֱנָה, מְעַל {ד}:

פרק ה - משנה ב

נֶהֱנָה בְּכַחְצֵי פְּרוּטָה וּפָגַם בְּכַחְצֵי פְּרוּטָה, אוֹ שֶׁנֶּהֱנָה בְּשׂוֹה פְּרוּטָה בְּדָבָר אַחַד וּפָגַם בְּשׂוֹה פְּרוּטָה בְּדָבָר אַחֵר, הֲרִי זֶה לֹא מְעַל, עַד שֶׁנֶּהֱנָה בְּשׂוֹה פְּרוּטָה וְיִפְגֹּם בְּשׂוֹה פְּרוּטָה בְּדָבָר אַחַד:

פרק ה - משנה ג

אֵין מוֹעֵל אַחֵר מוֹעֵל בְּמִקְדָּשׁוֹ, אֶלָּא בְּהֵמָה וְכִלֵּי שֶׁרֶת {ז}. כִּי־צַד. רָכַב עַל גְּבִי בְּהֵמָה וּבָא חֲבָרוֹ וְרָכַב וּבָא חֲבָרוֹ וְרָכַב, שְׁתַּתָּה בְּכוֹס שֶׁל זָהָב וּבָא חֲבָרוֹ וְשְׁתַּתָּה וּבָא חֲבָרוֹ וְשְׁתַּתָּה, תִּלְשׁ מִן הַחֲטָאת וּבָא חֲבָרוֹ וְתִלְשׁ וּבָא חֲבָרוֹ וְתִלְשׁ, כִּלְוֹן מְעַלּוֹ. רַבִּי אוֹמֵר, כָּל שֶׁאֵין לוֹ פְּדִיוֹן, יֵשׁ בּוֹ מוֹעֵל אַחֵר מוֹעֵל:

פרק ה - משנה ד

נטל אָבן או קוֹרָה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ, הָרִי זֶה לֹא מַעַל. נִתְּנָה לְחֵבְרוֹ, הוּא מַעַל {יג} וְחֵבְרוֹ לֹא מַעַל. בְּנֵאָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, הָרִי זֶה לֹא מַעַל, עַד שְׂיָדוּר תַּחְתֵּיהָ בְּשׂוּה פְּרוּטָה. נֹטַל {טו} פְּרוּטָה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ, הָרִי זֶה לֹא מַעַל. נִתְּנָה לְחֵבְרוֹ, הוּא מַעַל וְחֵבְרוֹ לֹא מַעַל. נִתְּנָה לְבֶלֶן, אֵף עַל פִּי שְׂלֵא רַחֵץ, מַעַל, שֶׁהוּא אוֹמֵר לוֹ {טז}, הָרִי מְרַחֵץ פְּתוּחָה, הַפִּנְס וּרְחֵץ:

פרק ה - משנה ה

אֲכִילְתוֹ וְאֲכִילַת חֵבְרוֹ, הִנְיָתוֹ וְהִנְיַת חֵבְרוֹ, אֲכִילְתוֹ וְהִנְיַת חֵבְרוֹ, הִנְיָתוֹ וְאֲכִילַת חֵבְרוֹ, מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה, וְאִפְלוּ לְזָמַן מְרַבָּה:

פרק ו

פרק ו - משנה א

הַשְּׁלִיחַ שֶׁעָשָׂה שְׁלִיחוֹתוֹ, בְּעַל הַבַּיִת מַעַל. לֹא עָשָׂה שְׁלִיחוֹתוֹ, הַשְּׁלִיחַ מַעַל. פִּיצַד. אָמַר לוֹ, תֵּן בְּשָׂר לְאוֹרְחִים וְנָתַן לָהֶם כָּבֵד, כָּבֵד וְנָתַן לָהֶם בְּשָׂר, הַשְּׁלִיחַ מַעַל {ד}. אָמַר לוֹ, תֵּן לָהֶם חֲתִיכָה חֲתִיכָה {ה}, וְהוּא אָמַר טְלוּ שְׂתִים שְׂתִים, וְהֵם נָטְלוּ {ו} שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ, כִּלְוֹן מַעַל {ז}. אָמַר לוֹ, הִבֵּא לִי מִן הַחֲלוֹן {ח} אוּ מִגְּלֶסְקָמָא, וְהִבֵּא לוֹ, אֵף עַל פִּי שֶׁאָמַר בְּעַל הַבַּיִת לֹא הָיָה בְּלִבִּי אֶלָּא מִזָּה וְהִבֵּא מִזָּה, בְּעַל הַבַּיִת מַעַל. אֲבָל אִם אָמַר לוֹ, הִבֵּא לִי מִן הַחֲלוֹן וְהִבֵּא לוֹ מִגְּלֶסְקָמָא, אוּ מִן גְּלֶסְקָמָא וְהִבֵּא לוֹ מִן הַחֲלוֹן, הַשְּׁלִיחַ

פרק ו - משנה ב

שָׁלַח בְּיַד חֵרֶשׁ, שׁוֹטָה, וְקָטָן, אִם עָשׂוּ שְׁלִיחוֹתָיו, בְּעַל הַבַּיִת מָעַל. לֹא עָשׂוּ שְׁלִיחוֹתָיו, הַחֲנוּנִי מָעַל [יא]. שָׁלַח בְּיַד פֶּקֶח, וְנִזְכָּר עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ אֶצְלֵךְ הַחֲנוּנִי, הַחֲנוּנִי מָעַל כְּשִׂיּוּצִיא. כִּי צָד יַעֲשֶׂה. נוֹטֵל פְּרוּטָה אוֹ כָּלִי וַיֹּאמֶר, פְּרוּטָה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהִיא, מִחֻלְלָת עַל זֶה, שֶׁהִקְדַּשׁ נִפְדָּה בְּכֶסֶף וּבְשֹׂהַ

פרק ו - משנה ג

נָתַן לוֹ פְּרוּטָה, אָמַר לוֹ, הֵבֵא לִי בְּחֻצָּה גֵרוֹת [יג] וּבְחֻצָּה פְּתִילוֹת, הֲלֹךְ וְהֵבִיא לוֹ בְּכֻלָּה גֵרוֹת אוֹ בְּכֻלָּה פְּתִילוֹת, אוֹ שֶׁאָמַר לוֹ, הֵבֵא לִי בְּכֻלָּה גֵרוֹת אוֹ בְּכֻלָּה פְּתִילוֹת, הֲלֹךְ וְהֵבִיא לוֹ בְּחֻצָּה גֵרוֹת וּבְחֻצָּה פְּתִילוֹת, שְׁנִיָּהֶם לֹא מָעְלוּ. אָבֵל אִם אָמַר לוֹ, הֵבֵא לִי בְּחֻצָּה גֵרוֹת מִמָּקוֹם פְּלוֹנִי וּבְחֻצָּה פְּתִילוֹת מִמָּקוֹם פְּלוֹנִי, וְהֲלֹךְ וְהֵבִיא לוֹ גֵרוֹת מִבַּיִת פְּתִילוֹת וּפְתִילוֹת מִבַּיִת גֵרוֹת, הַשְּׁלִיחַ מָעַל:

פרק ו - משנה ד

נָתַן לוֹ שְׁתֵּי פְּרוּטוֹת, אָמַר לוֹ, הֵבֵא לִי אֶתְרוּג, וְהֲלֹךְ וְהֵבִיא לוֹ בְּפְרוּטָה אֶתְרוּג וּבְפְרוּטָה רְמוֹן, שְׁנִיָּהֶם מָעְלוּ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּעַל הַבַּיִת לֹא מָעַל, שֶׁהוּא אוֹמֵר לוֹ, אֶתְרוּג גָּדוֹל הֵייתִי מִבְּקֶשׁ וְהֵבֵאתָ לִי קָטָן וְרַע. נָתַן לוֹ דִּינָר זָהָב [יד], אָמַר לוֹ הֵבֵא לִי חֲלוּק, וְהֲלֹךְ וְהֵבִיא לוֹ בְּשִׁלְשָׁה חֲלוּק וּבְשִׁלְשָׁה טָלִית, שְׁנִיָּהֶם מָעְלוּ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּעַל הַבַּיִת לֹא מָעַל, שֶׁהוּא אוֹמֵר לוֹ, חֲלוּק גָּדוֹל הֵייתִי מִבְּקֶשׁ וְהֵבֵאתָ לִי קָטָן וְרַע:

פרק ו - משנה ה

המפקיד מעות אצל השלחני, אם צוררין, לא ישתמש בהם. לפיכך, אם הוציא, מעל. אם מתרים, ישתמש בהן. לפיכך, אם הוציא, לא מעל. אצל בעל הבית, בין כד ובין כד, לא ישתמש בהם. לפיכך, אם הוציא, מעל. החנוני כבעל הבית, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, כשלחני:

פרק ו - משנה ו

פרוטה של הקדש שנפלה לתוך הכיס, או שאמר, פרוטה בכיס זה הקדש, כיון שהוציא את הראשונה, מעל, דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים, עד שיוציא את כל הכיס [טו]. מודה רבי עקיבא באומר פרוטה מן הכיס זה הקדש, שהוא מוציא והולך עד שיוציא את כל הכיס: